

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] der er tilfældet efter gældende lov — ikke består nogen hindring for, at en efterlevende ægtefælle, der selv er tjenestemand eller tjenestemandspensionist, kan oppebære ægtefællepension samtidig med tjenestemandsløn eller egenpension. En anden afvigelse fra den bestående enkepensionsordning er, at det er forudsat, at der ved indgåelse af nyt ægteskab ikke sker indgreb i retten til at oppebære en allerede erhvervet ægtefællepension.

Lovforslaget tilgodeser desuden en afdød tjenestemands efterlevende børn gennem bestemmelserne om børnepension og medfører på dette område, at børnepension tilsikres i samme udstrækning, som der består privatretlig forsørgelsespligt over for børn. Herved opnås, at tjenestemands børn bliver ligestillet i pensionsmæssig henseende, hvad enten der er tale om børn i eller uden for ægteskab, og uden at der, som det er tilfældet efter gældende lov, skelnes mellem børn af mandlige og kvindelige tjenestemænd. Det er endvidere en nydannelse, at børnepension efter en afdød tjenestemand foreslås tillagt barnet som selvstændigt berettiget, således at retten til børnepension løsrives fra de vilkår, der er bestemmende for den eventuelle efterlevende ægtefælles pensionsmæssige stilling.

Til erstatning for de regler, der nu gælder om udtrædelsesgodtgørelse til en tjenestemand, der fratræder tjenesten uden at være berettiget til pension, foreslås indført bestemmelser, som sikrer ret til en senere forfaldende pension. Denne opsatte pension består af en pensionsydelse af samme størrelse som den pension, tjenestemanden har indtjent i forhold til pensionsalderen og den pensionsgivende lønningsindtægt på fratrædelsestidspunktet, og forslaget går ud på, at denne pensionsydelse kommer til udbetaling fra det 67. år eller i tilfælde af indtrædende erhvervsudygtighed. Endvidere indebærer retten til opsat pension, at der ved død sikres ægtefællen og efterlevende børn under 18 år pensionsrettigheder.

Denne del af forslaget må ses i sammenhæng med bestræbelserne for at tilvejebringe en højere grad af bevægelighed inden for tjenestemandssystemet, idet reglerne vil gøre det muligt at forlade tjenesten, uden at en væsentlig del af de indtjente

pensionsrettigheder herved går tabt. Efter de gældende regler består en tjenestemandens udtrædelsesgodtgørelse af et beløb, der fastsættes med udgangspunkt i de pensionsbidrag, der er indeholdt under ansættelsen. Ved at anvende de indeholdte pensionsbidrag som grundlag for beregningen haves der imidlertid ikke nogen sikkerhed for, at den opnåede godtgørelse står i passende forhold til værdien af det pensionsgode, som må opgives i forbindelse med fratræden. I modsætning hertil medfører lovforslagets bestemmelser, at den opnåede pensionsstatus på fratrædelsestidspunktet bevares under den form, at der sikres den fratrådte tjenestemand ret til at udnytte den pension, der faktisk er optjent under den tilbagelagte tjeneste, når en pensioneringssituation senere hen kommer til at foreligge.

Grundlaget for beregning af de pensionsbidrag, der tilbageholdes ved udbetaling af tjenestemandsløn, er i tidens løb undergået adskillige ændringer.

Efter det foreliggende lovforslag er det forudsat, at forpligtelsen til at svare selvstændigt bidrag til tjenestemandspensionsordningen bortfalder. Dette må ses på baggrund af, at der efter den hidtidige ordning ikke består nogen indre sammenhæng mellem pensionsbidraget og værdien af den pension, en tjenestemand opnår. Man vil derfor kunne ophæve forpligtelsen til at svare tjenestemandspensionsbidrag, uden at dette medfører nogen reel ændring af tjenestemændenes lønmæssige stilling eller af de efterlønmæssige forhold. Hertil kommer, at man ved at afskaffe bidragsforpligtelsen opnår en væsentlig forenkling og administrative besparelser, idet en række funktioner, der knytter sig til beregning af bidrag og pensionsbidragsoverførelse ved stillingsskifte m. m., herved gøres overflødig.

Jeg vil dog gerne bemærke, at det i tidens løb utvivlsomt har været af betydning for bedømmelsen af tjenestemandspensionsordningen, at den har været indrettet således, at udgifterne delvis er blevet bekostet af tjenestemændene selv, og at det på denne baggrund vil være forståeligt, hvis tanken om afskaffelse af tjenestemandspensionsbidraget måtte fremkalde visse følelsesmæssige betragtninger. Men da forholdet, som jeg har nævnt, er det, at bidragsforpligtelsen